

בולעטין # 110 - חשון תשל"ב לפ"ק

וועד העולמי למען הצלת ישראל מעצת מרגלים, ולתקן חטא המרגלים ארגון מוקדש לעקור את עצת המרגלים המדברים לשון הרע על ארצינו הקדושה, (שעל ידיהם נחרב ב' מקדשות וגלינו מארצינו, ובא עלינו כל הצרות רח"ל), ולעורר על קדושת ומצות ישוב ארץ ישראל כמבואר במדרש תלפיות (ענף ארץ ישראל), יחד הקדוש ברוך הוא את ארץ ישראל כמו בעל המיחד קרקע לאשתו למזונותיה, והשכינה אין שורה בחוץ לארץ. ובספר חרדים (דף נ"ז), מצות עשה מן התורה לדור בארץ ישראל, שנאמר וירשתה וישבת בה, וכאמרם ז"ל שמצוה זו שקולה כנגד כל מצות שבתורה, ויתקיים בנו הפסוק דברים (יב, ה') "כִּי אִם אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר ה' אֱלֹהֵיכֶם מִכָּל שְׁבִטֵיכֶם לְשׂוֹם אֶת שְׁמוֹ שֶׁם לְשִׁכְנוֹ תִדְרְשׁוּ וּבָאתָ שָׁמָּה", ונזכה לביאת המשיח בב"א שנת "אל המקום אשר" לפ"ק.

יצא על ידי וועד העולמי למען הצלת ישראל

מעצת מרגלים, ולתקן חטא המרגלים

כמו שכתוב רש"י במדבר (פרק יג פסוק טז) ויקרא משה להושע וגו' - התפלל עליו - יה יושיעך מעצת מרגלים.

באר שבע, ארץ ישראל

הכתב והקבלה על בראשית פרק נ פסוק כ

(ב) חשבתם עלי רעה. ממקרא זה מוכח דלא כדעת המפרשים המיחסים מכירת יוסף לאחיו, דאי כדבריהם היה לו ליוסף להזכיר לשון עשיה הנופל על מעשה המכירה, כי מדרך הכתובים לומר עשיה עם מחשבה, כמו (ירמיה כ"ו) אשר אנכי חושב לעשות (שם ל"ג) ואמר (שם י"ח) חשבת לעשות לו (ובנחמיה ו') חושבים לעשות לי רעה, והיה לו לומר גם כן חשבתם לעשות לי רעה, ומדלא הזכיר רק לשון מחשבה יורה בבירור שאחים לא מכרוהו, רק המדינים הם משכוהו והעלוהו מן הבור והם מכרוהו לישמעאלים, ומאמר יהודה לכו ונמכרנו לא יצא ממנו מן הכח אל הפועל, רק המדינים שקדמו לבוא אל הבור טרם בוא הישמעאלים הם מכרוהו בלתי ידיעת האחים, ומאמר יוסף מכרתם אותי אינו פעל ממש רק פעל מסבב כמבואר שם - והרי"א (בפ' ויגש) התעורר, להפליא, הא' האחים היו ראויים לעונש גדול, כי מה שנמשך הטוב ממעשיהם לא יצילם מעון, ועכ"פ היה להם לענות נפשם בצום בכי על פשעם, והם היו אנשים רשומים ראשי שבט ישראל, ואיך בא הספור הזה המגונה בתורה מבלי שיזכור שהוכיחם עליו הש"י. ע"ש שהאריך, תמיהתו גדולה מאד אם תיוחס המכירה אל האחים עצמם, אמנם לפי המבואר שהאחים לא שלחו ידם בפועל המכירה, ומהשם היתה נסבה שלא יאונה און לצדיקים כמותם, והמכירה נעשה מן המדינים בלתי ידיעת האחים, וגם מחשבתם למכרו היתה לפי דעתם לטובתו שחשדוהו מסבת חלומותיו שמהרהר כל היום להתנשא על אחיו, לכן הסכימו למסרו בידי אחרים ובהכנעו תחת יד המושל עליו יכניע את לבבו וישפל רוח בקרבו בל יתגאה עוד. גם מאמרם לכו

ונהרגו לא היה רק להפחידו אימת מות, לא לשפוך דם נקי כמבואר בויתנכלו אותו, הנה על כל אלה נשתלמו האחים מדה כנגד מדה, גם עליהם נפלה אימת מות כאשר נחשדו להיות מרגלים אשר לנימוסי המדינות אחת דתם למות. ומחשבתם למסרו בידי אחרים להיות עבד למו, שב גמולם על ראשם בדבר הגביע עד שנכנעו לאמר ואנחנו נהיה לאדוני לעבדים. ויהודה ראש המדברים למכרו ושכל את אביו, חל עליו פרי מעלליו להוליד שני בני מות ונשאר שכול משניהם (כמ"ש הרע"ס) וכמה פעמים התחרטו באמרם אשמים אנחנו וגו' אלהים מצא את עון עבדך וגו':

(המשך בבולעטין הבא אי"ה)